

அறிமுகம்

அரசின் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு அவ்வரசுக்குள்ள ஆற்றலே அதிகாரம் எனப்படும். அதிகாரத்தின் இறுதி உரிமை பொதுமக்களுக்குரியது. மக்களின் இவ்வதிகாரம் இறைமை எனப்படும். அதில் ஆட்சியதிகாரம், வாக்குரிமை, அடிப்படை உரிமைகள் எனும் மூன்று விடயங்கள் உள்ளடங்கும். அதிகாரம் என்பது பல்வகைப்படும். அரசியல் அதிகாரம், பொருளாதார அதிகாரம் என்பன அவற்றுள் சிலவாகும். அதிகாரத்தை நடைமுறைப்படுத்துவோர் தமக்கு விருப்பமான வகையில் அதிகாரத்துக்குட்பட்டோரை ஆட்சி செய்யும் அதேவேளை, தமது விருப்பத்திற்கு கீழ்ப்படியாதோரை வற்புறுத்துவதன் மூலம் அடி பணியவைக்க முயற்சித்தலும் அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் அதிகாரம் என்பதற்கான வரைவிலக்கணமாகும். அரசுக்குரிய இவ்வதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்தவோ பகிர்ந்தளிக்கவோ முடியும். எனவே இன்றைய அரசுகளில் அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்படுவது போன்று, பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றது. அர சொன்றின் அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்படுவதோ பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதோ அவ்வரசின் தேவையைப் பொறுத்தாகும். ஒரு நாட்டில் நிர்வாகத்தை இலகுவடுத்துவதற்காக மத்திய அரசின் நிர்வாக அதிகாரம் மாத்திரம் பிராந்திய நிர்வாக அலகுகளுக்கு வழங்கப்படுமாயின், அங்கு அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனலாம். அதே போன்று, மத்திய அரசின் சட்டம், நீதி, நிறைவேற்றுத்துறை எனும் முத்துறை அதிகாரங்களிலும் குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகாரங்கள் அரசியல் யாப்பின் மூலம் பிரதேச நிர்வாக அலகுகளுக்கு வழங்கப்படுமாயின், அங்கும் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

இவ்வலகைக் கற்பதன் மூலம் நீங்கள் அதிகாரம் எனும் எண்ணக்கரு அதன் பல்வேறு வடிவங்கள், அதிகாரத்தை பன்முகப்படுத்தலும் பகிர்ந்தளித்தலும், ஒற்றை மற்றும் சமஷ்டி ஆட்சி முறைகள், அதிகாரப் பங்கீடு, அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தல் தொடர்பாக எமது நாட்டின் கடந்தகால அனுபவங்கள், ஐக்கிய அமெரிக்காமற்றும் சுவிட்சர்லாந்து நாடுகளில் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ள விதம் என்பன பற்றிய தெளிவினைப் பெறலாம்.

அதிகாரம்

சனநாயக ஆட்சி முறையில் அதிகாரம் என்பது, அரசின் ஆட்சி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக அவ்வரசுக்குள்ள ஆற்றலாகும். அதிகாரத்தின் இறுதி உரிமை பொதுமக்களிடமே உள்ளது. மக்களிடம் காணப்படும் அதிகாரமே இறைமை எனப்படும். நிர்வாக அதிகாரம், வாக்குரிமை, அடிப்படை உரிமை என்பன அதில் அடங்கும்.

இலங்கையில் 1978 அரசியல் யாப்பின்படி இறைமை அதிகாரம் செயற்படுத்தப்படும் விதம் பின்வருமாறு விபரிக்கப்படுகின்றது.

1. பொதுமக்களின் சட்டத்துறை அதிகாரம், மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் பிரதிநிதிகளால் ஆன பாராளுமன்றத்தினாலும் பொதுசன அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பின் போது மக்களாலும் செயற்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.
2. நாட்டின் பாதுகாப்பு உட்பட மக்களின் நிர்வாக அதிகாரம் மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் குடியரசின் சனாதிபதியால் செயற்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.
3. மக்களின் நீதி அதிகாரம், அரசியல் யாப்பினால் அமைக்கப்படும் அல்லது அரசியல் யாப்பினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அல்லது ஒரு சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அல்லது வேறொரு சட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்ட நீதிமன்றம், நீதி அதிகாரமுடைய நிறுவனங்கள் மூலம் பாராளுமன்றத்தால் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அதிகாரத்தின் வகைகள்

அதிகாரம் என்பது பல்வேறு வகைப்படும். அவை அரசியல் அதிகாரம், சமூக அதிகாரம், பொருளாதார அதிகாரம் ஆகியனவாகும்.

அரசியல் விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தின் படி “அதிகாரத்தை நடைமுறைப்படுத்துவோர் தாம் விரும்பியவாறு அதிகாரத்துக்குட்பட்டோரை ஆட்சி செய்யும் ஆற்றலும் தமது விருப்பத்துக்கு இணங்காதபோது வற்புறுத்துவதன் மூலம் அடிபணியவைக்கும் ஆற்றலும் அதிகாரமாகும்.” என்று வரைவிலக்கணப்படுத்துவர்.

“பொருளாதார முறையொன்றில் அதிகாரம் பெற்ற குழுவினரால் ஏனையோரை வழிநடத்துவதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியே அதிகாரமாகும்.” என்பது பொருளியல் நிபுணர்களின் வரைவிலக்கணமாகும்.

“ஒரு சமூகத்தில் வாழும் பிரசைகள் மற்றும் சமூக இயக்கங்கள் என்பவற்றுக்கு மேலாகச் செயற்படுவதற்கு சமூகத்திற்குள்ள ஆற்றலே அதிகாரமாகும்.” என்பது சமூகவியல் ரீதியான வரைவிலக்கணமாகும்.

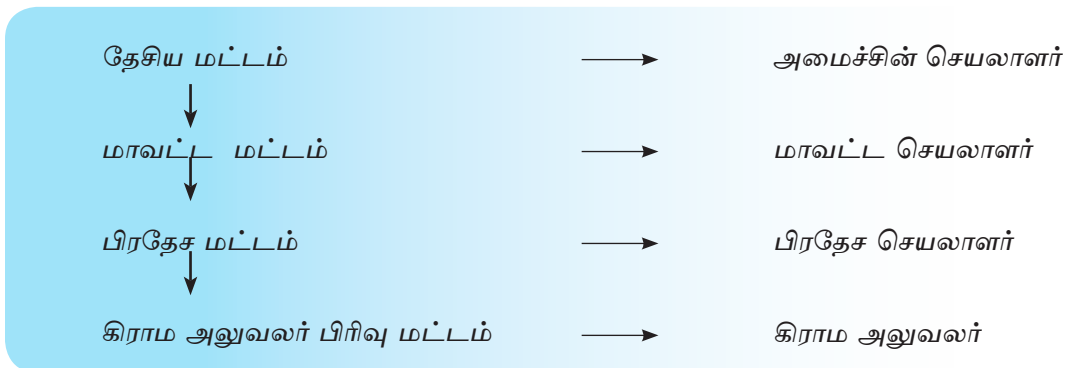
அதிகாரத்தைப் பன்முகப்படுத்தல்

அதிகாரத்தைப் பன்முகப்படுத்தல் என்பது, மத்திய அரசிடமுள்ள நிர்வாக அதிகாரங்களுள் சிலவற்றை பிராந்திய நிர்வாக அலகுகளிடம் கையளித்தலாகும். அதாவது, நிர்வாக நடவடிக்கைகளை இலகுவடுத்தும் வகையிலும் பிராந்தியரீதியாக நபர்களை நிர்வாக நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ளச் செய்யும் வகையிலும் மத்திய அரசுக்குரிய அதிகாரங்கள் பிராந்திய நிர்வாக அலகுகளிடம் ஒப்படைக்கப்படுதல் அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தல் எனப்படும்.

அதிகாரத்தைப் பன்முகப்படுத்துகையில் அவதானிக்கக்கூடிய இருபிரதான இயல்புகளான மத்திய அரசின் சட்டத்துறையினால் அனுமதிக்கப்பட்ட மசோதா ஒன்றின் மூலம் அது செயற்படுத்தப்படுவதும். எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அவ்வதிகாரங்களை மத்திய அரசு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதுமாகும். இதற்குச் சிறந்த உதாரணம் இலங்கையின் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களாகும்.

அதிகாரத்தைப் பன்முகப்படுத்துகையில் மத்திய அரசு மற்றும் அதன் பல்வேறு நிறுவனங்கள் வாயிலாக திட்டமிடல், முகாமை செய்தல், வளங்களைப் பெறல் மற்றும் பங்கிடுதல் முதலிய பொறுப்புகளைப் பிரதேச மட்டத்திலான நிர்வாக நிறுவனங்களிடமும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களிடமும் மாகாண சபைகளிடமும் அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்ட அரசு அதிகாரசபைகளிடமும் கூட்டுத்தாபனங்களிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மத்திய அரசின் அதிகாரங்களைப் பன்முகப்படுத்தல் பல்வேறு வகைகளில் செயற்படுத்தப்படும். நிர்வாக அதிகாரத்தைப் பன்முகப்படுத்தல் அதில் ஒரு முறையாகும். இலங்கையில் தேசிய மட்டத்திலிருந்து பிராந்திய மட்டம் வரையில் நிர்வாக அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்பட்டுள்ள விதத்தைப் பின்வரும் உதாரணம் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

மத்திய அரசின் பணிகளை பிராந்திய நிர்வாக அலகுகளிடம் ஒப்படைத்தல் அதிகாரத்தைப் பன்முகப்படுத்தலின் மற்றும் ஒரு முறையாகும். இதே போன்று மாநகர சபை, நகர சபை பிரதே சபை எனும் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ள மையையும் அவதானிக்கலாம்.

அரசு முயற்சியாண்மைக்கு அல்லது அதிகார சபைகளுக்குரிய அதிகாரங்களைப் பிரதேச அலகுகளிடம் ஒப்படைத்தல் அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தலின் மற்றொரு முறையாகும். அதன் மூலம் அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கான திணைக்களங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், சபைகள், அதிகாரசபைகள் என்பவற்றுக்குத் தேவையான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

உதாரணம் - இலங்கைப் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம்

இலங்கைத் துறைமுக அதிகார சபை

ஒற்றையாட்சி அரசு

அதிகாரத்தைப் பன்முகப்படுத்தும் போது அரசாங்கத்தின் நிர்வாக அதிகாரங்கள் மாத்திரமே பிராந்திய அலகுகளிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் சட்டத்துறை, நிறைவேற்றுத்துறை, நீதித்துறை என்பவற்றின் பணிகள் ஒரு மத்திய நிலையத்தின் மூலம் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. அரசின் சட்டம், நீதி, நிர்வாகம் எனும் முத்துறை அதிகாரங்களும் ஒரு மத்திய அரசினால் செயற்படுத்தப்படுமாயின் அவ்வரசு ஒற்றையாட்சி அரசாகும். இங்கு எவ்வகையிலும் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்படமாட்டாது. மேலும் அரசியல் யாப்பில் அரசின் இயல்பு ஒற்றையாட்சி என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். ஆயினும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை இலகுவடுத்துவதற்காக மத்திய அரசின் சில நிர்வாக அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட்டு உள்ளூராட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்க முடியும். இதற்கு உதாரணமாக இலங்கையில் செயற்படும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களைக் கூறமுடியும். நிர்வாக அதிகாரங்கள் பாராளுமன்ற கட்டளைச் சட்டம் ஒன்றின் மூலம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்படுவதால், அவ்வதிகாரங்கள் மத்திய அரசினால் மீண்டும் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமாயிருப்பதும் ஒற்றையாட்சி முறையின் பண்பாகும்.

பேராசிரியர் ஹர்மன் ஜே பைனர் எனும் அரசியலறிஞர் “எல்லா வகையிலும் அரசியல் அதிகாரம் ஒரு மத்திய நிறுவனத்தினுள் குவிந்திருப்பின் அது ஒற்றையாட்சி முறையாகும்.” என்கின்றார்.

ஒற்றையாட்சியின் பண்புகள்

- அரசின் சட்டத்துறை, நீதி, நிறைவேற்றுத்துறையின் அதிகாரங்கள் ஒரு மத்திய அரசினால் மாத்திரம் நடைமுறைப்படுத்தப்படுதல்.
- மத்திய அரசுக்குரிய நிர்வாக நடவடிக்கைகளை இலகுவடுத்துவதை நோக்காகக் கொண்டு சில அதிகாரங்களை பிராந்திய நிர்வாக அலகுகளிடம் ஒப்படைத்தல்.
- மத்திய அரசின் சட்டத்துறை மூலம் நிறைவேற்றப்படும் சட்டம் ஒன்றின் மூலம் மாத்திரம் அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்படுதல்.

- மத்திய அரசுக்குத் தேவையான சந்தர்ப்பத்தில் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாக அதிகாரங்களை மீண்டும் பெறுதல்.

அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளித்தல்

மத்திய அரசின் சட்டத்துறை, நிறைவேற்றுத்துறை மற்றும் நீதித்துறை அதிகாரங்கள் அரசியல் யாப்பின் மூலம் பிராந்திய ஆட்சிஅலகுகளிடம் ஒப்படைக்கப்படுதல் 'அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளித்தல்' எனப்படும். அதிகாரப்பகிர்வு என்பது அரசியல் யாப்பின் மூலம் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்படும்.

தேவைகளின் நிமித்தம் புதிதாக அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பதாயின் அல்லது பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை சீர்த்திருத்துவதாயின் அது நடைமுறையில் உள்ள அரசியல் யாப்பைச் சீர்த்திருத்துவதன் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நவீன அரசுகள் அதிகாரப் பங்கீடு செய்வதற்கான காரணங்கள்

- வேற்றுமையில் ஒற்றுமையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு ஓர் அரசில் பிராந்திய ரீதியாக செறிந்து வாழும் பல்வேறு மொழி, சமயம், இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களின் தனித்துவத்திற்கு மதிப்பளித்து சகல இனக்குழுக்களையும் பொதுத் தேசியக் குறிக்கோள் ஒன்றின் கீழ் இணைத்து ஆட்சி செய்வதற்கு சமஷ்டி ஆட்சி முறை உதவும்.
- நாட்டின் பாரிய பரப்பளவு விசாலமானதாகக் காணப்படும் போது ஒரு மத்தியிலிருந்து நாட்டை நிர்வகிப்பது சிரமமாக இருத்தல்.
- தேசிய பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தல்

சமஷ்டி அரசு/கூட்டாட்சி

மத்திய அரசின் சட்ட, நிறைவேற்று, நீதித்துறை அதிகாரங்களைப் பிராந்திய ஆட்சி அலகுகளிடம் ஒப்படைத்தல் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளித்தலாகும் என்று ஏற்கனவே அறிந்திருப்பீர்கள். அவ்வாறு அதிகாரம் பங்கீடு செய்யப்பட்ட அரசு சமஷ்டி அரசு எனப்படும். அல்லது மத்திய அரசின் சட்ட, நிறைவேற்று, நீதித்துறை அதிகாரங்கள் அரசியல் யாப்பின் மூலம் பிராந்திய ஆட்சி அலகுகளிடம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட அரசு சமஷ்டி அரசு எனப்படும்.

அரசு அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிடமும் பிராந்திய அரசுகளிடமும் பகிர்ந்தளிக்கப் பட்டிருத்தல் சமஷ்டி ஆட்சி முறையின் அடிப்படைப் பண்பாகும். ஒற்றையாட்சியின் ஓர் அதிகார மையத்திற்குப் பதிலாக சமஷ்டி அரசாங்க முறையில் மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் எனும் இருவகையான அதிகார மையங்களை அவதானிக்கலாம். அதேபோன்று சமஷ்டி ஆட்சி முறையில் சிலவேளை மத்திய அரசின் சட்டம், மாநில அரசின் சட்டம் எனும் இருவகையான சட்டங்கள் காணப்படலாம்.

சமஷ்டி அல்லது கூட்டாட்சி முறை என்று அழைக்கப்படும் ஆட்சிமுறையானது பல்வேறு காரணங்களின் அடிப்படையில் உருவாகியுள்ளது. சுயாதீனமான அரசுகள் சில ஒன்றுபட்டு நிர்வாகத்தை இலகுவடுத்திக் கொள்வது சமஷ்டி முறையின் தோற்றத்திற்கான பிரதான காரணமாகும்.

சமஷ்டி ஆட்சி முறையில் பிரதேச அலகு 'மாநிலம்' என்றழைக்கப்படும். சில நாடுகளில் அது வேறு சிறப்புப் பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகின்றது.

உதாரணம் - சுவீட்சர்லாந்தில் பிராந்திய அலகு 'கன்ரன்' என்றழைக்கப்படுகிறது.

சமஷ்டி அரசொன்றின் பண்புகள்

- எழுதப்பட்ட அரசியல் யாப்பு காணப்படுதல்
- மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் உரிய அதிகாரங்கள் அரசியல் யாப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டிருத்தல்
- அரசியல் யாப்புக்கு விளக்கமளிக்கும் அதிகாரம் உயர் நீதிமன்றம் ஒன்றிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருத்தல்
உதாரணம் : ஐக்கிய அமெரிக்காவின் சமஷ்டி நீதிமன்றம்
- சட்டவாக்கத்துறையில் மேற்சபையொன்று காணப்படுதல்
உதாரணம் : ஐக்கிய அமெரிக்காவின் செனட்சபை

சமஷ்டி அரசொன்று வெற்றிபெறுவதற்கான இயல்புகள்

- அரசியல் யாப்புக்கு ஏற்ப செயற்படுதல்.
- சகல இனக்குழுக்களும் தேசிய உணர்வுடன் செயற்படுதல்
- நிதி வளங்களைப் பங்கிடும் போது நேர்மையான முறையில் மாநில அரசுகளுக்கு வழங்கப்படுதல்.

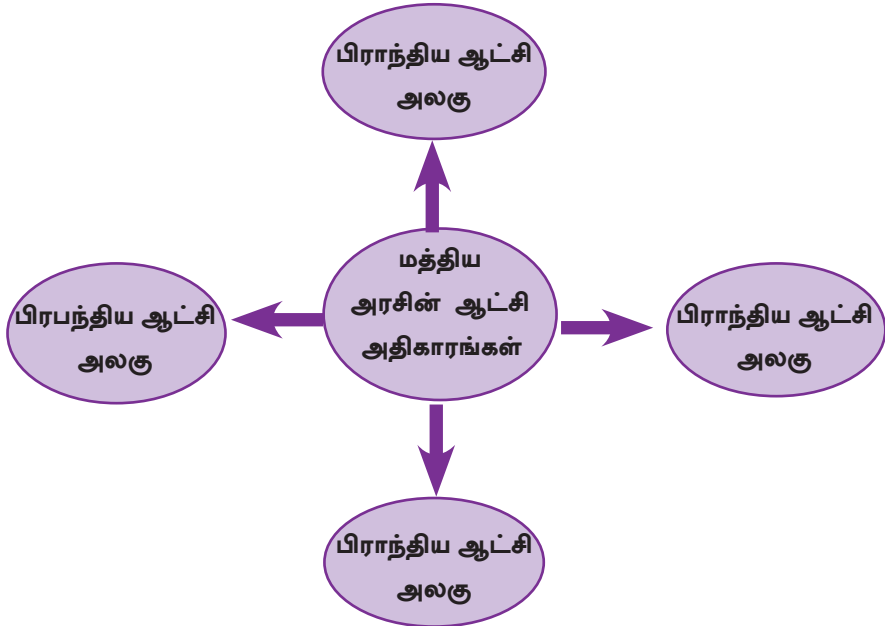
சமஷ்டி அரசுகளின் புதிய போக்கு

சமஷ்டி ஆட்சி முறையில் மத்திய அரசைப் போன்று மாநில அரசுகளும் சமமாக மதிக்கப்படும். ஆயினும் செயற்பாட்டுரீதியாக நோக்கும் போது மத்திய அரசு பலம்பெறுவது பொதுவான தன்மையாகும். அல்லது மத்திய அரசு மாநில அரசுகளை வழிநடாத்தும் தன்மை காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான நிலைமை தோன்றுவதில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகள் பின்வருமாறு

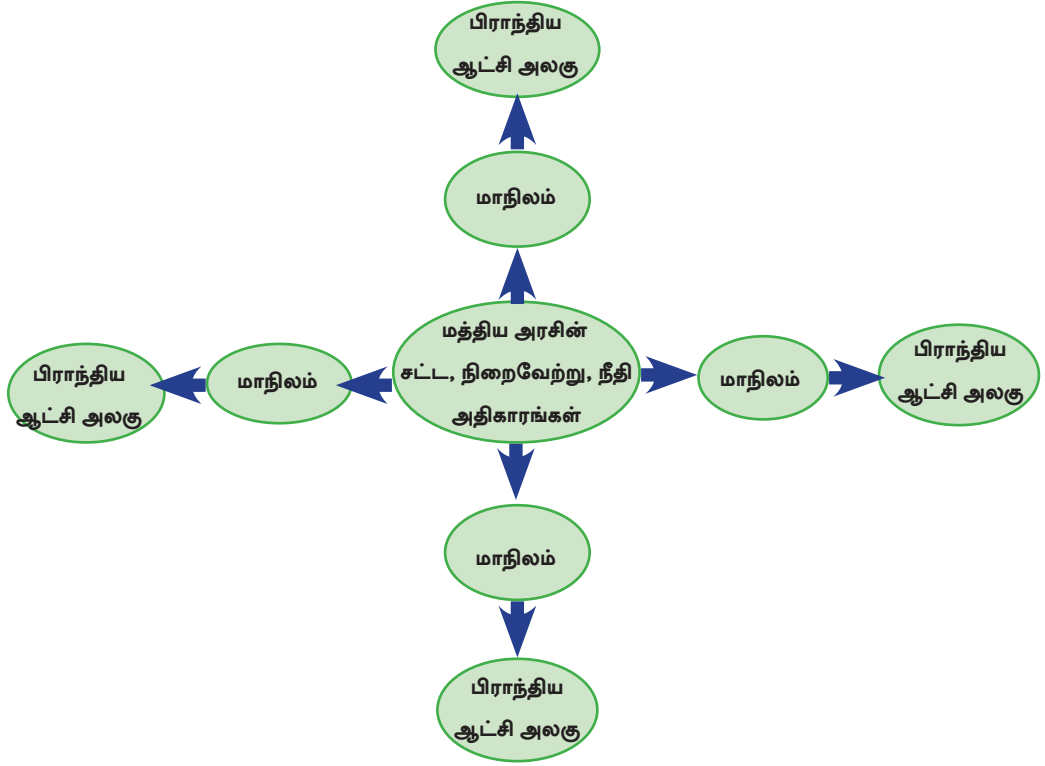
- அரசியல் யாப்புச் சீர்த்திருத்தங்களை மேற்கொள்வதற்கு மாநில அரசுகளின் விருப்பத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட போதிலும் பொதுவான சட்டங்களை உருவாக்கும் போது மாநில அரசுகளை உதாசீனம் செய்தல்.
- அரசியல் யாப்புக்கு விளக்கம் வழங்கும் போது மத்திய அரசுக்கு சார்பான வகையில் அதனை மேற்கொள்ளுதல்.

- மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்குமிடையில் நிதிக்கொடுக்கல் வாங்கல்களை மேற்கொள்ளும் போது மத்திய அரசின் அதிகாரம் மேலும் வலுவடையும். மத்திய அரசினால் மாநில அரசுகள் இயங்குவதற்குத் தேவையான நிதியுதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு நிதியுதவி வழங்கும் போது பல்வேறு நிபந்தனைகள் மத்திய அரசினால் விதிக்கப்படும்.
- பிராந்திய அரசினால் மேற்கொள்ளப்படும் நலன்புரி நடவடிக்கைகள் அதிகரிக்கும் போது அதன் பொறுப்புகள் மத்திய அரசு மீது சுமத்தப்படுதல்.
- தொடர்பாடல், போக்குவரத்துச் சேவைகளில் ஏற்பட்டுள்ள பாரிய வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகத் தொடர்புகள் துரிதமடைதல்.
- உலகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் வகையில் முழுநாட்டுக்குமான பொருளாதாரத் தீர்வினைக் காணும் பொறுப்பு மத்திய அரசின் மீது சுமத்தப்படுதல்.
- இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் சர்வதேச அரசியல் களத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம்
உதாரணம்: ஐக்கிய அமெரிக்க சனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் விருத்தியடைதல்.

அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தல்

அதிகாரப் பகிர்வு

மேலுள்ள வரிப்படங்கள் இரண்டையும் கூர்ந்து நோக்கினால் உங்களுக்கு அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தல், அதிகாரப் பகிர்வு எனும் இரு எண்ணக்கருக்களினதும் வேறுபாட்டைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதிகாரம் பன்முகப்படுத்தப்படுவது என்பது மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள் பிராந்திய ஆட்சி அலகுகளிடம் ஒப்படைக்கப்படுவது மட்டுமேயாகும். அப்பிரதேச ஆட்சி அலகு மாநிலம் என்றோ சுயாதீன அரசு என்றோ அழைக்கப்படுவதில்லை என்பதை அவ்வரிப்படத்தின் மூலம் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எமது நாட்டில் செயற்படும் மாகாண சபைகள் இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும்.

அதேபோன்று அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதனால் மத்திய அரசின் பணிகள் பங்கிடப்படுவதன் மூலம் மாநில அரசுகள் அல்லது சுயாதீன அரசுகள் உருவாவதையும் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். அதேபோல் அச்சுயாதீனமான ஆட்சி அலகுகளின் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை இலகுவாகவும் பொருட்டு தேவையாயின் அதிகாரப் பகிர்வைச் செய்யலாம். சில சமஷ்டி அரசுகளில் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் பன்முகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

செயற்பாடு

நீங்கள் கற்ற விடயங்களைக் கொண்டு அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தல், அதிகாரப்பகிர்வு எனும் இரு எண்ணக்கருக்களுக்குமான இவ்விரண்டு வரை விலக்கணங்களைத் தருக.

ஒற்றையாட்சி

அதிகாரப் பரவலாக்கம் எனும் எண்ணக்கருவின் விளக்கம் பற்றி இவ்வலகில் கற்றீர்கள். அவ்வாறு அதிகாரப் பரவலாக்கம் செய்யப்பட்ட நாடுகள் ஒற்றையாட்சி நாடுகள் எனப்படும். அந்நாடுகளில் நிலவும் ஆட்சிமுறை ஒற்றையாட்சி எனப்படும். ஒற்றையாட்சி பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள வரைவிலக்கணங்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம்.

எல்லா வகையிலும் அரசியல் அதிகாரம் ஒரு மத்திய அதிகார பீடத்திடம் மையப்படுத்தப்பட்டிருப்பின் அது ஒற்றையாட்சி முறையாகும்.

- பேராசிரியர் ஹர்மன் ஜே.பைனர் -

ஒற்றையாட்சி நிலவும் நாடுகளுக்கு உதாரணங்கள் :

இலங்கை, ஐக்கிய இராச்சியம், பிரான்ஸ் முதலிய நாடுகளைக் குறிப்பிடலாம்.

ஒற்றையாட்சி முறையொன்றின் பண்புகள்

ஒற்றையாட்சி என்றால் என்ன வென்பதை இப்பொழுது நீங்கள் விளங்கியிருப்பீர்கள். ஒற்றையாட்சி முறையின் பிரதான பண்புகள் பற்றி அரசியலறிஞர்கள் வெளியிட்டுள்ள வேறுபட்ட இரண்டு கருத்துக்கள் பின்வருமாறு.

ஒரு மத்திய அதிகாரபீடம் மாத்திரம் சட்டமியற்றும் உயர் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பது ஒற்றையாட்சியின் அடிப்படைப் பண்பாகும்.

- பேராசிரியர் ஏ. வீ. டைசி -

மத்திய அரசின் மேன்மை நிலையும் மேலதிக இறைமையுள்ள நிறுவனங்கள் அரசியல் யாப்பில் இல்லாதிருப்பதும் ஒற்றையாட்சியில் காணப்படும் பிரதான பண்பாகும்.

- பேராசிரியர் சி.எப். ஸ்ட்ரோங் -

இதன்படி ஒற்றையாட்சி முறையொன்றின் பொதுவான பண்புகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- சட்டமியற்றுவது தொடர்பான உயர் நிறுவனமாகச் செயற்படுவது மத்திய அரசின் சட்டத்துறையான பாராளுமன்றமாகும்.
- நிர்வாக நடவடிக்கைகளை இலகுவடுத்திக்கொள்வதற்காக உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள்வரையில் அதிகாரப் பரவலாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும். உதாரணமாக இலங்கையில் செயற்படும் மாநகர சபைகள், நகர சபைகள், பிரதேச சபைகள்
- அரசின் இறைமை அதிகாரம் ஓரிடத்தில் (மத்திய அரசிடம்) குவிந்திருக்கும்.
- சட்டத்துறை, நிறைவேற்றுத்துறை, நீதித்துறை எனும் அரசின் முத்துறை அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிடம் மையப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.

ஒற்றையாட்சி முறையின் நன்மைகள்

- ஒற்றையாட்சி முறை பல்லின சமூக அமைப்பு இல்லாத நாடுகளுக்கே மிகப் பொருத்தமானது. இம்முறையின் கீழ் இலகுவாகவும் விரைவாகவும் அரசாங்கம் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ள முடியும்.
- மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் எனும் இருவேறு அதிகார நிறுவனங்கள் இன்மையால் அவற்றுக்கிடையில் ஏற்படும் முரண்பாடுகள் இந்நாடுகளில் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவாகும்.
- நிறைவேற்றுத்துறையும் நீதித்துறையும் முழுநாட்டிற்கும் பொதுவானதாக அமைதல்.

சமஷ்டி அரசு

சமஷ்டி அரசொன்றில் காணப்படும் அரசியல் முறை சமஷ்டி அரசு அல்லது கூட்டரசு எனப்படும். அரசு அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் இடையே பகிரப்பட்டிருப்பது சமஷ்டி ஆட்சி முறையின் பிரதான பண்பாகும். சமஷ்டி அரசு பற்றி அரசியலறிஞர்கள் முன்வைத்துள்ள வரைவிலக்கணங்கள் சில பின்வருமாறு,

வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதற்கு வழிவகுக்கும் ஆட்சி முறையாகும்.

- ஏ.வீ. டைசி -

தத்தமது அதிகார எல்லைக்குள் சுயாதீனமாக செயற்பட முடிந்த போதிலும் சில விடயங்கள் தொடர்பாக ஒற்றுமையுடன் செயற்படுவதற்கும் வழிவகுக்கும் நிலைமை ஆகும்.

- கலாநிதி. கே. சி.வியர் -

சமஷ்டி ஆட்சி முறை நிலவும் நாடுகளுக்கான உதாரணங்கள் :

ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசு, சுவிற்சர்லாந்து, இந்தியா, அவுஸ்திரேலியா

சமஷ்டி ஆட்சி முறையின் அணுகுலங்கள்

- பல்லின சமூகமொன்றில் பல்வகைமைக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் பொதுத் தேசியம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்புதல்.
- பரந்த நிலப்பரப்பில் காணப்படும் அரசுகளில் நிர்வாகரீதியிலான தீர்மானங்களை இலகுவாக மேற்கொள்ளக்கூடியதாக இருத்தல்.
- ஓர் அரசு கட்டளையிடும் வகையில் செயற்படுவதைத் தடுக்க முடியுமாயிருத்தல்
- சனநாயக ஆட்சி சக்திவாய்ந்ததாகக் காணப்படல்.

சமஷ்டி ஆட்சி முறையின் பிரதிகூலங்கள்

- அதிகாரப் பங்கீட்டின் போது தமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ள அதிகாரங்கள் தொடர்பில் மாநில அரசுகள் அதிருப்தியுடன் செயற்படுதல்.
- மாநிலங்கள் மத்திய அரசிலிருந்து விலகிச் செல்லும் போக்கு காணப்படுதல்.
- மத்திய, மாநில அரசுகள் யாப்பின் மூலம் தீர்வுகளுக்கு வரும்போது, சில துறைகளில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளால் நிர்வாகம் ஸ்தம்பித்தல்.
- இரண்டாம் மன்றமொன்று செயற்படுவதால் சட்டவாக்க நடவடிக்கைகள் தாமதமடைதல்.
- மாநில நிர்வாகம் தொடர்பில் அனுபவமும் ஆற்றலும் மிக்க அதிகாரிகளுக்கான பற்றாக்குறை நிலவுவதனால் நிர்வாக முறை சீர்கெடல்.

செயற்பாடு

ஒற்றையாட்சி மற்றும் சமஷ்டியாட்சி முறைகளுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளை அட்டவணைப்படுத்துக.

இலங்கையின் அதிகாரப் பகிர்வு மற்றும் அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தல் தொடர்பான வரலாறு

இலங்கையின் அதிகாரப் பரவலாக்கல் வரலாறு

அதிகாரப் பரவலாக்கம் என்னும் எண்ணக்கரு இலங்கைக்குப் புதியதன்று. மிகப் புராதான காலந்தொட்டு எமது நாட்டில் நிலவிய ஆட்சி முறையை நோக்கின் நிர்வாகத்தை இலகூப்படுத்தும் வகையில் பல்வேறு வகைகளிலும் அதிகாரப் பரவலாக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது.

உதாரணம்: கமிக
காமிலா } கமனி
கம்வதா }

எடுத்துக்காட்டாக அநுராதபுர காலத்தின் முதல் மன்னனான பண்டுகாபய மன்னன் கிராம நிர்வாகத்திற்காக 'கம்பார', 'காமினி' போன்ற அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருந்ததைக் குறிப்பிடலாம்.

பொலனறுவைக் காலத்தில் மகா பராக்கிரமபாகு மன்னன் பிரதேச ஆட்சியாளர்களை நியமித்து அவர்களுக்கு நிர்வாக அதிகாரங்களை வழங்கியிருந்தான்.

ஐரோப்பியர் எமது நாட்டை ஆட்சிசெய்த போது பல நிர்வாக அதிகாரிகள் மூலம் பிரதேச அலகுகள் நிர்வாகம் செய்யப்பட்டன.

உதாரணமாக 1815 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியரால் மாகாண மட்டத்தில் " றெசிலெண்ட்" /அதிகாரி (Resident oppicev) ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது இலங்கையில் அதிகாரப் பரவலாக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த விதம்

பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது இலங்கையில் அதிகாரப் பரவலாக்கமாக 1865 ஆம் ஆண்டு மாநகரசபை கட்டளைச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டமையைக் குறிப்பிடலாம். அக்கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் 1865 இல் கொழும்பு, 1866 இல் கண்டி எனும் நாட்டின் இரண்டு பிரதான நகரங்களையும் அடிப்படையாக கொண்டு மாநகரசபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இன்று நடைமுறையில் உள்ள அதிகாரப் பரவலாக்க முறைக்கான அத்திவாரம் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இடப்பட்டது.

1871 ஆம் ஆண்டு கிராம சபை முறையை மீண்டும் அமுல்படுத்தி, அதன் அதிகாரங்களை அதிகரிக்கும் பொருட்டு 1924 ஆம் ஆண்டு கிராம சபைக் கட்டளைச் சட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. 1931 ஆம் ஆண்டு டொனமூர் யாப்பின் கீழ் கிராம சபைகளின் அதிகாரம் மேலும் அதிகரிக்கப்பட்டன. அதே போன்று 1940 ஆம் ஆண்டு நகரசபைகள் உருவாக்கப்பட்டதுடன், 1943 ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சிமன்ற, கட்டளைச் சட்டம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது இதன் மூலம் ஆங்கிலேயராட்சியில் அதிகாரப் பரவலாக்கம் மேலும் விரிவாக்கம் அடைவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

சுதந்திரத்தின் பின்னர் அதிகாரப் பரவலாக்கம் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள்

1948 இல் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்ததன் பின்னரும் அதற்கு முன்னரும் செயற்பட்ட உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தொடர்ந்தும் இயங்கி வந்ததைக் காணமுடிகின்றது. 1973 ஆம் ஆண்டு அதிகாரப் பரவலாக்கத்தின் பொருட்டு அரசியல் அதிகாரசபை முறை உருவாக்கப்பட்டது. மாவட்ட மட்டத்தில் நிர்வாகத்தைச் செயற்படுத்தும்பொருட்டு அரசியல் தலைமைத்துவத்தைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு

அன்றைய அரசாங்கம் முனைப்புடன் செயற்பட்டது. 1980 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட அமைச்சு முறையின் கீழ் மாவட்ட சபைகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டதன் வாயிலாக கிராமசபை, சிறு நகர சபைகள் என்பன நீக்கப்பட்டன. அந்நிறுவனங்கள் மூலம் செயற்படுத்தப்பட்ட நிர்வாக அதிகாரங்கள் 1981 இல் பிரதேச சபைகள், கிராமோதய சபைகள் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டன.மீண்டும் 1987ஆம் ஆண்டின் 15ம் இலக்க பிரதேச சபைகள் சட்டத்தின் மூலம் பிரதேச சபைகள் நிறுவப்பட்டன.

இலங்கையின் அதிகாரப் பங்கீடு தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரயத்தனங்கள்

இலங்கையில் அதிகாரப் பங்கீடு தொடர்பாக சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கருத்துகள் வெளியிடப்பட்டன. 1926 ஆம் ஆண்டு எஸ். டப்ளியூ.ஆர்.டி. பண்டார நாயக்க அவர்களால் மலைநாட்டுப் பகுதிக்கு சமஷ்டி ஆட்சி முறையின் தேவை பற்றி வெளியிடப்பட்ட கருத்து அவற்றுள் முக்கியமானது. சுதந்திரத்தின் பின்னர் 1957 இல் எஸ். டப்ளியூ. ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க மற்றும் எஸ்.ஜே.வீ. செல்வநாயகம் போன்றோர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட 'பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம்' 1965 இல் டட்லி சேனநாயக, - செல்வநாயகம் போன்ற தலைவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட டட்லி-செல்வா ஒப்பந்தம் இதற்கு உதாரணங்களாகும். ஆயினும் அவ்வொப்பந்தங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை.

அண்மைக் காலத்தை அவதானிக்கும் போது 1970 - 1980 தசாப்தங்களிலும் அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாக ஆழமான முறையில் அணுகப்பட்ட போதிலும், அக்காலப் பகுதியில் ஆட்சியிலிருந்த அரசாங்கங்கள் அதில் நேரடியாகத் தலையிடாது அதிகாரப் பன்முகப்படுத்தல் தொடர்பாகவே கவனம் செலுத்தின.

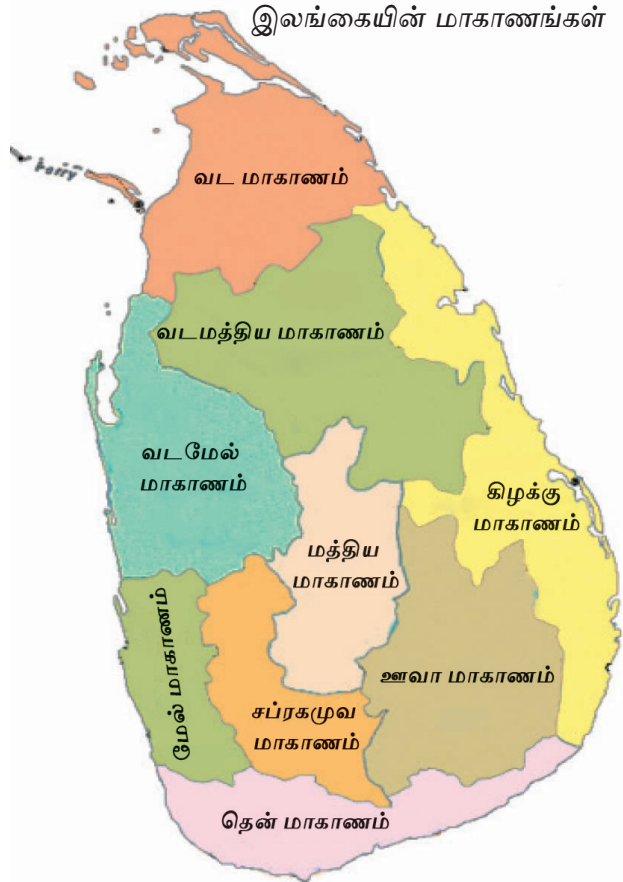
இலங்கையில் மாகாண சபைகள் அமைக்கப்படுதல்

1978 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் குடியரசு யாப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட 13 ஆம் சட்டத் திருத்தம் மற்றும் 1987 ஆம் ஆண்டு 42 ஆம் இலக்க பாராளுமன்ற கட்டளைச் சட்டம் என்பவற்றின் மூலம் இலங்கையில் மாகாணசபை முறை உருவானது. இதில் 5 மாகாணங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டன. 1978 ஆம் ஆண்டு.அரசியல் யாப்பின் xvii (அ) அத்தியாயம் 154 (அ) (i) தலைப்பின் கீழ் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“ஜனாதிபதியால் வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படும் நியதி ஒன்றின் மூலம் குறிப்பிடப்படும் திகதியிலிருந்து அல்லது திகதிகளிலிருந்து 8 வது உப தலைப்பில் குறிப்பிடப்படும் எல்லா மாகாணங்களுக்காகவும் அரசியல் யாப்பின் சட்ட திட்டங்களுக்கு கீழ்ப்பட்ட வகையில் மாகாணசபை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.”

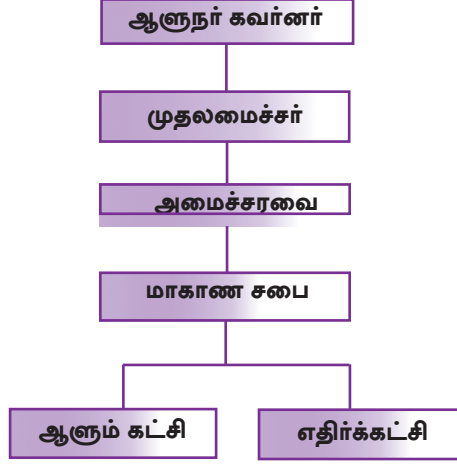
அரசியல் யாப்பின் எட்டாம் உபதலைப்பின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டுள்ள மாகாண சபைகள் ஒன்பதும் பின்வருமாறு.

1. வட மாகாண சபை
2. கிழக்கு மாகாண சபை
3. மேல் மாகாண சபை
4. மத்திய மாகாண சபை
5. வட மத்திய மாகாண சபை
6. வடமேல் மாகாண சபை
7. ஊவா மாகாண சபை
8. சப்ரகமுவ மாகாண சபை
9. தென் மாகாண சபை

மாகாண சபை ஒன்றின் நிறுவனக் கட்டமைப்பு

மாகாண சபையொன்றின் நிறுவனக் கட்டமைப்பானது, ஆளுநர், முதலமைச்சர், அமைச்சரவை, மாகாண சபைப் பிரதிநிதிகள் சபை எனும் பிரதான அலகுகள் சிலவற்றை கொண்டமைந்துள்ளது. அந்நிறுவனக் கட்டமைப்பைப் பின்வரும் வரிப்படத்தின் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

இதன்படி ஆளுநர், முதலமைச்சர், அமைச்சரவை, மாகாண சபை எனும் நிறுவனங்கள் அவை கொண்டுள்ள அதிகாரங்கள் என்பன பற்றி விளங்கிக்கொள்வோம்.

மாகாண ஆளுநர்

எல்லா மாகாண சபைகளுக்கும் ஆளுநர் ஒருவர் இருப்பதுடன், மத்திய அரசு மற்றும் மாகாண சபை என்பவற்றின் இணைப்பாளராகவும் அவர் செயற்படுவார். ஆளுநர் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவதுடன் அவரது பதவிக் காலம் ஐந்து வருடங்களாகும். தனது பதவிக் காலத்தில் ஆளுநர் விரும்பினால் தானாகத் தனது பதவியை இராஜினாமாச் செய்யலாம். அதேபோன்று மாகாண சபை உறுப்பினர்களுள் 2/3 பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களின் சம்மதத்துடன் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு பிரேரணையை ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பி வைப்பதன் மூலம் ஆளுநரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கலாம். 1978 அரசியல் யாப்பின் 154 (ஆ) (1) மற்றும் (2) சரத்துகளில் ஆளுநர் பதவி பற்றி பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“154 (அ) சரத்துப்படி மாகாண சபை அமைக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஆளுநர் நியமிக்கப்படுவார். ஜனாதிபதி கையெழுத்திடும் ஆணைப்பத்திரமொன்றின் மூலம் ஆளுநர் நியமிக்கப்படுவதுடன் ஜனாதிபதியின் விருப்பம் உள்ள காலம் வரை 4 (ஆ) எனும், சரத்துப் படி அவரால் பதவிவகிக்க முடியும்.”

ஆளுநரின் அதிகாரங்களும் பணிகளும்

- மாகாண சபையைக் கூட்டுதல், தவணைகளை முடிவுறுத்துதல், கலைத்தல்.
- மாகாண சபையில் உரையாற்றுதல் மற்றும் செய்திகளை அனுப்புதல்.
- முதலமைச்சரை நியமித்தல், அமைச்சரவை மற்றும் மாகாண சபை நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமித்தல்.
- மாகாண சபையின் கொள்கைகளை அனுமதித்தல்.
- அவசரகால நிலைமைகளின் போது ஜனாதிபதியின் ஆலோசனையின் பேரில் செயற்படுதல்.

உதாரணம்

மாகாண சபை வலுவிழக்கும் போதும் நிதி ரீதியாக முடக்கமடையும் போதும் மத்திய அரசுக்கும் மாகாண சபைக்கும் இணைப்பாளராகச் செயற்படுதல்.

- மாகாண சபையின் பெயரளவு நிர்வாகியாக மாகாணசபையின் முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின் படி செயற்படுதல்.

முதலமைச்சரும் அமைச்சரவையும்

ஒவ்வொரு மாகாண சபையும் ஒரு முதலமைச்சரையும் நான்கிற்கு மேற்படாத அமைச்சரவையையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என 1978 அரசியல் யாப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மாகாண சபை உறுப்பினர்களிலிருந்து இவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவர். ஆளுநரின் செயற்பாடுகளுக்கு உதவியாக இருத்தலும் அது தொடர்பான ஆலோசனைகள் வழங்குவதும் அமைச்சரவையின் பிரதான பணியாகும். முதலமைச்சரை நியமனம் செய்வது ஆளுநரின் பணிகளுள் ஒன்றாகும். அவ்வாறு நியமனம் செய்யப்படுபவர் மாகாண சபை உறுப்பினர்களுள் பெரும்பான்மையானோரின் விருப்பத்திற்குரியவராய் இருத்தல் வேண்டும். முதலமைச்சரின் ஆலோசனைப் படி ஏனைய அமைச்சர்களை நியமித்தல் வேண்டும். முதலமைச்சரைப் போலவே ஏனைய அமைச்சர்களும் தமது செயற்பாடுகள் தொடர்பாக மாகாண சபைக்கு கூட்டாகப் பொறுப்புச் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சரவையின் அதிகாரங்களும் பணிகளும்

- மாகாண ஆளுநருக்கு ஆலோசனை வழங்குதல்.
- மாகாண வரவு - செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்தல்.
- மாகாணத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்தி, நிர்வாகத் திட்டமிடல் என்பவற்றைத் தயாரித்தலும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தலும்.

மாகாண சபை

1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட 13 ஆம் சீர்திருத்தத்தின் படி அதுவரை பிரிக்கப்பட்டிருந்த இலங்கையின் ஒன்பது மாகாணங்களுக்காக எல்லா மாகாண சபைகள் அமைக்கப்பட்டதை நீங்கள் விளங்கிக் கொண்டிருப்பீர்கள். அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட மாகாண சபைகளும் வெவ்வேறாக சட்டவாக்கத்துறை உருவாக்கப்பட்டதன் பின்னர் செயற்படும் என்று அரசியல் யாப்பின் 154 அ (2) ஆம் உப தலைப்பில் கீழ் கண்டவாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“154 அ (1) உப தலைப்பின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட எல்லா மாகாண சபைகளும் மாகாண சபைத் தேர்தல் சட்டத்திற்கேற்ப அச்சபைக்கான பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்படுவதன் மூலம் உருவாக்கப்படும்.”

அரசியல் யாப்பின் 154 ஈ (1) சரத்தில் மாகாண சபையின் கட்டமைப்பு பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதன்படி மாகாண சபை அமைக்கப்பட்டுள்ள மாகாணத்தின் பரப்பளவு, சனத்தொகை என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு சட்டத்தால் எடுக்கப்படும் முடிவின் பிரகாரம் பிரதிநிதிகள் தொகை தீர்மானிக்கப்படும்.

மாகாண சபையின் பதவிக்காலம் ஐந்து வருடங்களாகும். யாதேனும் ஒரு காரணத்தால் உரிய பதவிக்காலம் முடிவடைந்தும் மாகாண சபை கலைக்கப்படாது விட்டாலும், அது கலைந்ததாகவே கருதப்படும். மாகாணசபையின் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் பொது மக்களின் வாக்குரிமையால் மட்டுமே தெரிவு செய்யப்படுவர்.

மாகாண சபை சட்டத்துறையின் பிரதான பணியாக அமைவது, 09 ஆம் உபதலைப்பின் படி மாகாண சபையின் அதிகாரங்கள் எனும் அட்டவணைப்படி சிற்சில விடயங்கள் தொடர்பான கொள்கைகளை உருவாக்குதலும் அவற்றுக்கு அனுமதியைப் பெற்றுக்கொள்வதுமாகும். அதேபோன்று மாகாண வரவு - செலவு திட்டத்தை அனுமதித்தலும் மாகாணத்தின் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதும் நடைமுறைப்படுத்துவதாகும். அதே போன்று மாகாண முதலமைச்சரும் நான்கு பேருக்கு மேற்படாத அமைச்சர்களும் தெரிவு செய்யப்படுவதும் மாகாணசபை சட்டவாக்கத்துறையின் பிரதிநிதிகளிலிருந்தே ஆகும்.

மாகாணசபை ஒன்றின் அதிகாரங்களும் தொழிற்பாடுகளும்

1978 அரசியல் யாப்பின் 13 ஆம் சீர்திருத்தத்தின் படி மூன்று நிரல்களின் பிரகாரம் அதிகாரங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

- I வது நிரல் (மாகாண சபைக்குரிய அதிகாரங்கள்)
- II வது நிரல் (மத்திய அரசுக்குரிய அதிகாரங்கள்)
- III வது நிரல் (இணைந்து நிறைவேற்றும் பணிகள்)

அதன்படி மத்திய அரசு, மாகாண சபை இவ்விரண்டுக்கும் பொதுவானவை எனும் அடிப்படையில் மூன்று நிரல்களாக அதிகாரங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த நிரல்களையும் அவை பெற்றுள்ள அதிகாரங்களையும் அடுத்து நோக்குவோம்.

முதலாம் நிரல் (மாகாண சபைக்குரிய அதிகாரங்கள்)

இதன் கீழ் மாகாண சபைக்குரிய அதிகாரங்கள் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிரலின் கீழ் மாகாண சபைக்குரிய 37 அதிகாரங்களும் பணிகளும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணம் மாகாணத்தின் பொருளாதாரத் திட்டமிடல், உள்ளூராட்சிமன்ற நடவடிக்கைகள், மாகாண வீடமைப்பும் அபிவிருத்தியும், சமூக சேவைகளும் புனர்வாழ்வும், மாகாண விவசாய நடவடிக்கைகள், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், புனரமைத்தலும் நிர்வகித்தலும் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மாகாணசபை நிரலின் மூலம் மாகாண சபைக்கான கொள்கைகளை உருவாக்கலாம். ஆனால் அனுமதி பெற முடியாது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இரண்டாம் நிரல் (மத்திய அரசுக்குரிய அதிகாரங்கள்)

இதன் கீழ் மத்திய அரசு, மாகாணசபை தொடர்பாக மேற்கொள்ளத்தக்க 17 அதிகாரங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. தேசியரீதியில் முக்கியத்துவம் பெறும் விடயங்கள், இதில் உள்ளடங்கியுள்ளதுடன் அதற்கான சட்டமியற்றும் தனி அதிகாரம் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்துக்குரியதாகும். அதன்படி இரண்டாம் நிரலில் அடங்கியுள்ள அதிகாரங்களுள் சில பின்வருமாறு.

- **எல்லா விடயங்களும் செயற்பாடுகளும் தொடர்பான தேசிய கொள்கை உருவாக்கம்**

இது அரசு பாதுகாப்பு, தேசிய ஒற்றுமை, உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு, தேசிய சட்டமும் ஒழுங்கும் எனும் விடயங்கள் தொடர்பான கொள்கை உருவாக்கத்திற்கான அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது.

- **வெளிவிவகார நடவடிக்கைகள்**

இலங்கை வெளிநாடுகளுடன் தொடர்புகொள்ளும் எல்லா விடயங்களும், இராஜதந்திர நடவடிக்கைகள், ஐக்கியநாடுகள் சபை, சர்வதேச மாநாடுகளில் பங்கேற்றல் அதன் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றல், வெளிநாட்டு ஒப்பந்தங்கள், இணக்கப்பாடுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளல், அவற்றைச் செயற்படுத்தல், போரும் சமாதானமும், வெளிநாட்டு நீதிமன்ற அதிகாரங்கள் என்பன இதில் அடங்கும்.

- **தேசிய வருமானத்திற்கும் நிதிக்கொள்கைக்கும் மற்றும் வெளிநாட்டு வளங்களுக்குமான நிதி நடவடிக்கைகள்**

- **நீதிமன்றத்திற்கும் நீதிமன்றத் தொகுதிக்கும் கீழ்ப்பட்ட வகையில் நீதியை அனுபவித்தல்**

- குடிவரவு, குடியகல்வு மற்றும் குடியுரிமை
- சனத்தொகை மற்றும் புள்ளிவிபரங்கள்

மூன்றாவது நிரல் (இணைந்து நிறைவேற்றும் பணிகள்)

மத்திய அரசும் மாகாண சபைகளும் இணைந்து அனுபவிக்கும் அதிகாரங்களே இந் நிரலில் இடம்பெறுகின்றன. இந்நிரலில் 36 அதிகாரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில வருமாறு.

திட்டமிடல்

இதன் மூலம் மாகாண மட்டத்தில் திட்டமிடல் முறையை உருவாக்கலும் மதிப்பிடல், நிர்வாகம், அரசு தனியார் துறைகளில் முதலீட்டு வேலைத் திட்டங்களைப் மதிப்பீடு செய்தல்.

தேசிய வீடமைப்பும் நிர்மாணமும்

நகர அபிவிருத்திப் பிரதேசங்களில் பொருளாதார, சமூக ரீதியிலானதும் பௌதிக அபிவிருத்தி, ரீதியிலானதும் ஒன்றிணைந்த திட்டத்தை மேம்பாடடையச் செய்தலும் திட்டத்தை செயற்படுத்தலும்

சமூக சேவைகளும் புனர்வாழ்வும்

இருப்பிடங்கள் இழந்தோருக்கு உதவி செய்தல், அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வளித்தல் மற்றும் நிவாரணம் வழங்கல், வறட்சி, வெள்ளம், நோய் மற்றும் அசாதாரண காரணங்களின் போது ஏற்படும் இடரின் போது நிவாரணம் வழங்கல், மற்றும் பாதிக்கப்பட்டோருக்குப் புனர்வாழ்வளித்தல், மீள்குடியேற்றம்.

விவசாயமும் கமநல சேவையும்

விவசாயத்துடன் இணைந்த கைத்தொழில்களை ஆரம்பித்தலும் அபிவிருத்தி செய்தலும் விவசாயப் பண்ணைகளை உருவாக்குதலும் அவற்றைப் பரிபாலித்தலும், தனியார் நாற்று மேடைகளை மேற்பார்வை செய்தல் மற்றும் மண் பாதுகாப்பு.

உள்ளூராட்சி மன்றங்கள்

மத்திய அரசின் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை இலகுவாக்கும் பொருட்டும் செயற்றிறன் மிக்க மக்கள் சேவையை வழங்கும் பொருட்டும் இலங்கையில் உள்ளூராட்சி மன்றங்கல் நிறுவப்பட்டுள்ளன. குறிப்பிட்ட நிலப்பிரதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மக்களினதும் மக்கள் பிரதிநிதிகளினதும் பங்களிப்புடன் பொது மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளக் கூடியதாயிருப்பதை உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் காணலாம். இந்த உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் மற்றும் அதன் பணிகள்

தொடர்பாக ஒன்பதாம் தரத்தில் கற்றுள்ளீர்கள். எனவே இங்கு உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் பிரதானிகள் மற்றும் அவர்களின் பணிகள் பற்றி அறிந்து கொள்ளலாம். எமது நாட்டில் செயற்படும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களும் அவற்றின் பிரதானிகளும் அவர்களின் பதவிகளும் பின்வருமாறு.

மாநகர சபை	—————>	நகர பிதா/ உப நகர பிதா
நகரசபை	—————>	தலைவர் / உபதலைவர்
பிரதேச சபை	—————>	தலைவர் / உபதலைவர்

நகரபிதா (தலைவர்)வின் பதவி வகிப்போரின் அதிகாரங்களும் பணிகளும்

- மாநகர, நகர, பிரதேச சபைகளின் நிறைவேற்று அதிகாரியாகச் செயற்படுதல்.
- சபைக் கூட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தல், தலைமை வகித்தல், ஒத்திவைத்தல்.
- வரவு - செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்தலும் அதற்கு சபையின் அனுமதியைப் பெற்றுக் கொள்ளுதலும்.
- தனது நிர்வாகப் பிரதேசத்திற்குரிய அபிவிருத்தியைத் திட்டமிடலும் அதனை செயற்படுத்தலும்.
- மத்திய அரசு மற்றும் மாகாண சபைகளுடன் இணைந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.
- மக்கள் பயன்பாட்டுக்கான சேவைகளை வழங்குவதில் முன்னின்று செயற்படுதல்

உப நகர பிதா (உப தலைவர்) அதிகாரங்களும் பணிகளும்

- தான் சார்ந்த உள்ளூராட்சி சபைத் தலைவருக்கு உதவியாகச் செயற்படுதல்.
- தலைவர்கள் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் தலைமை தாங்குதல்.

பொதுச் சபை

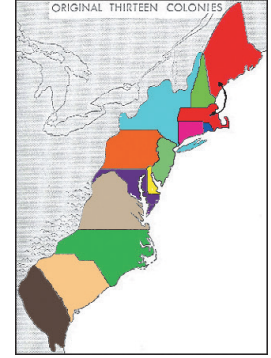
உள்ளூராட்சி மன்றமொன்றின் கொள்கை உருவாக்கம் செய்யும் அலகாக இதனைக் குறிப்பிடலாம். இச்சபையானது உள்ளூராட்சி மன்ற எல்லைக்குள் வாழும் வாக்காளர்களால் தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யும் மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருக்கும். இப்பொதுச் சபையே தலைவர், உபதலைவர் பதவிகளைத் தெரிவு செய்யும். மேலும், சபையின் வரவு - செலவுத் திட்டத்தை அனுமதித்தல், நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் தொடர்பாக தலைவர் மற்றும் நகர பிதாவுக்கு உதவியாக இருத்தல் என்பனவும் இதன் பணிகளாகும்.

தெரிவு செய்யப்பட்ட சில நாடுகளின் கட்டமைப்பு ரீதியான மாற்றம்

ஐக்கிய அமெரிக்கா சமஷ்டி அரசாக உருவெடுத்தமைக்கான காரணங்கள்

ஆரம்ப காலத்தில் 13 குடியேற்றங்களுடன் எழுச்சியடைந்த ஐக்கிய அமெரிக்கா இன்று 50 மாநிலங்களைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது. நாட்டின் கிழக்கு கரையோரமாகவே ஆரம்பக்குடியேற்றங்கள் அமைந்திருந்தன.

அக்குடியேற்றங்கள் பதின்மூன்றும் சமஷ்டியாக உருவாக முன்னர் சுயதீனமான அரசுகளாக விளங்கின. ஆயினும் பிற்காலத்தில் தேசிய பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தல் , பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பவற்றை நோக்காகக் கொண்டு ஐக்கிய அமெரிக்க குடியரசுகளாக ஒன்றிணைந்தன. அதன் பயனாக 13 குடியரசுகளை உள்ளடக்கிய ஐக்கிய அமெரிக்கா என்ற அரசு உருவானது. அதே போன்று நீண்ட காலம் பிரித்தானியாவின் குடியேற்றமாக இருந்து எதிர்கொண்ட கசப்பான அனுபவங்கள் மீண்டும் ஏற்படாத வண்ணம் பலம் வாய்ந்த அரசொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதை நோக்கமாக கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உரு 2.1
ஆரம்பகால 13
குடியேற்றங்கள்

ஐக்கிய அமெரிக்க குடியரசுகள் கி.பி 1787 இல் அரசியல் யாப்பை உருவாக்கும் போது அதிகாரத்தைப் பங்கீடு செய்வதற்கான சட்டத்தை யாப்பில் உள்ளடக்கியிருந்தது. அதன்படி மத்திய அரசின் அதிகாரங்களை யாப்பில் குறிப்பிட்டு ஏனைய அனைத்து அதிகாரங்களையும் மாநில அரசுகளுக்கு வழங்கியது. மாநில அரசுகளைப் பலப்படுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் அரசியலமைப்பின் கட்டமைப்பு

- நிறைவேற்றதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதியால் அதிகாரத்தைச் செயற்படுத்தப்படுதல்
 - சட்டத்துறையான காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் சபை, செனட் சபை எனும் இரட்டை மன்றமாகச் செயற்படுதல்.
 - சனாதிபதியால் சில அதிகாரங்கள் நடைமுறைப் படுத்தப்படும் போது, செனட் சபையின் அனுமதியைப் பெறுதல் வேண்டும்.
- உதாரணம் : போர்ப் பிரகடனம், உயர் அதிகாரிகளின் நியமனம் (வெளிநாட்டுத் தூதுவர், உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள்).

- மத்திய அரசிற்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் இடையில் அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்துவது தொடர்பில் பிரச்சினைகள் ஏற்படின், அதனைத் தீர்ப்பதற்கான அதிகாரம் உயர் நீதிமன்றத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

- ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் செனட் சபைக்கு இரண்டு பிரதிநிதிகள் வீதம் நியமனம் செய்தல்.
- சமஷ்டி நீதிமன்றத் தொகுதியொன்று செயற்படுதல்.
- சட்டத்துறையான காங்கிரஸ் உருவாக்கும் சட்டமொன்று அரசியல் யாப்புடன் முரண்படுமாயின், அதனை இரத்துச் செய்யும் அதிகாரம் உயர் நீதிமன்றத்திடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- அரசியல் யாப்பை மாற்றம் செய்வதற்கு மத்திய அரசின் 2/3 பெருபான்மையும் மாநில அரசுகளின் 3/4 பெருபான்மையும் தேவைப்படுதல்.

உரு 2.3 - ஐக்கிய அமெரிக்காவின் 50 மாநிலங்கள்

ஐக்கிய அமெரிக்கக் குடியரசின் சமஷ்டி யாப்பின்படி அதிகாரப் பங்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள விதம்

அரசியல் யாப்பிற்கு ஏற்ப மத்திய அரசுக்குரிய அதிகாரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டு ஏனைய அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது மத்திய அரசுக்கு நிகராகவே மாநில அரசுகளுக்கும் அதிகளவு அதிகாரங்களை வழங்குவது அரசியல் யாப்பை உருவாக்கியவர்களின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் மத்திய, மாநில அரசுகளுக்குரிய அதிகாரங்கள் சில பின்வருமாறு :

மத்திய அரசுக்குரிய அதிகாரங்கள்	மாநில அரசுக்குரிய அதிகாரங்கள்
<ul style="list-style-type: none"> ● வரி அளவிடலும் அறவிடலும் ● நிதி நடவடிக்கை ● தேசிய பாதுகாப்பைத் திட்டமிடல் ● வெளிநாட்டு வர்த்தகமும் வெளி விவகாரமும் ● தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்தி 	<ul style="list-style-type: none"> ● கல்வி ● சுகாதாரம் ● வீடமைப்பு ● உள்ளூராட்சி பெருந்தெருக்கள்

நிகழ்காலத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்க மாநில அரசுகளை விஞ்சும் வண்ணம் மத்திய அரசாங்கம் பலம்பெற்றுத் திகழ்கின்றபோக்கே காணப்படுகின்றது. அதற்குப் பல்வேறுக் காரணங்கள் ஏதுவாகின்றன. அவற்றள் சில பின்வருமாறு

- சமூக, அரசியல், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளின் சிக்கலார்ந்த தன்மை
- இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் சர்வதேச ரீதியாக ஏற்பட்ட அரசியல் போட்டி நிலைமை
- நிதி தொடர்பாக மத்திய அரசு பலம் பெறும்

சுவிட்சர்லாந்து சமஷ்டி அரசாக எழுச்சியடைதல்

சமஷ்டி அரசு உருவாவதற்கான காரணங்கள்

- பிரான்ஸ், ஜேர்மன், இத்தாலி, ஆஸ்திரியா எனும் நாடுகளுக்கு மத்தியில் அமைந்திருந்த காரணத்தால் தேசிய பாதுகாப்பைக் கருத்திற் கொண்டமை
- அதிகளவு தரைத்தோற்ற வேறுபாடு காரணமாகப் பொருளாதார அபிவிருத்தியை அடைவது கடினமாக இருந்தமை.
- இன, மொழி, சமய வேறுபாடுகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டிய நிலைமை.

மேற்படி காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுவிட்சர்லாந்து சமஷ்டி அரசாக உருவானது. அது சமஷ்டி அரசாக உருவாக முன்னர், பல்வேறு சிறிய அரசுகளாகக் காணப்பட்டது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து சமயங்களிடையே சிவில் யுத்த நிலை ஒன்று தோன்றியது. சமஷ்டி ஆட்சி முறை உருவாக்கத்தின் மூலமே அது தீர்க்கப்பட்டது.

உரு 2.3 சுவிட்சர்லாந்தின் பூகோள் வரைபடம்

41,300 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட சுவிட்சர்லாந்து, ஜேர்மன், பிரான்சிய, இத்தாலிய, உரோமானிய மொழிகளைப் பேசுகின்ற மக்களைக் கொண்ட ஒரு நாடாகும். அம்மொழிகள் அனைத்தும் அரசு கரும மொழிகளாகக் கருதப்படுவது ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

உரு 2.4 சுவிட்சர்லாந்து

சுமார் 150 வருடங்களுக்கு முன்னர் சுவிட்சர்லாந்தின் அரசியல் யாப்பு உருவாக்கப்பட்டது. ஆயினும் அவ்வப்போது அது சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. இறுதியாக 1999 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பில் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டது. அதன்படி 'கென்ரன்' எனப்படும் 26 மாநில அரசுகள் அங்கு நிலவுகின்றன. அவை மிகவும் சுதந்திரமாக செயற்படுவது மற்றுமொரு சிறப்பம்சமாகும்.

சுவிட்சர்லாந்து சமஷ்டி முறையில் அரசியல் கட்டமைப்பு

- சமஷ்டிப் பேரவை எனும் சட்டத்துறை இரட்டை மன்றமாக செயற்படுதல் அவை தேசிய சபை, அரச சபை என்பனவாகும்.
- நிறைவேற்றுத் துறையானது ஏழு பேரைக் கொண்ட ஒரு குழுவாகச் செயற்படுகின்றது. அக்குழுவின் அங்கத்தவர்களை சமஷ்டிப் பேரவை நியமனம் செய்யும்.
- நிறைவேற்றுக் குழுவினர் 'சமஷ்டி சபை' என்று அழைக்கப்பட்டதுடன் அச்சபையில் ஒருவர் தலைவராக செயற்படுவார். ஆயினும் அத்தலைவர் ஏனைய குழு அங்கத்தவர்களைவிட மேன்மையானவராகக் கருதப்படமாட்டார்.

மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள்

- வெளிவிவகாரம்
- போர், சமாதானம் என்பவற்றைப் பிரகடனப்படுத்தல்
- வெளிநாடுகளுடன் ஒப்பந்தங்கள் செய்தல்
- பாதுகாப்பு மற்றும் இராணுவ நடவடிக்கை
- தகவல் பரிமாற்றம், தபால் தந்தி சேவை

‘கென்ரன்’ களுக்குரிய அதிகாரங்கள்

- கல்வியும் உயர் கல்வியும்
- செய்திப் பத்திரிகைக் கட்டுப்பாடு
- பெருந்தெருக்கள்
- கைத்தொழில்
- சமயங்கள்
- தொற்று நோய்களைத் தடுத்தல்
- வங்கி நடவடிக்கை

சுவிட்சர்லாந்து சமஷ்டி முறையின் சிறப்பியல்புகள்

- மத்திய அரசுக்கும் “கென்ரன்” அரசுகளுக்குமான அதிகாரங்கள் யாப்பில் கூறப்பட்டுள்ளதுடன் ஏனைய அதிகாரங்கள் யாவும் மத்திய அரசுக்குரியன.
- அதிகாரங்களை செயற்படுத்தும் போது பிரச்சினையொன்று உருவாகுமானால் அதனைத் தீர்க்கும் ‘அதிகாரம்’ சமஷ்டிப் பேரவைக்குரியது
- ‘கென்ரன்’ களுக்கு தமது அதிகாரத்தை செயற்படுத்துவதில் சுயாதீனமாக செயற்பட முடியாது.
- ‘கென்ரன்’ அரசுகள் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் போது மக்கள் கருத்துக்களைக் கோருவதற்கு நேரடி சனநாயக முறைகளைப் பிரயோகிக்க முடியும்.